

ВЕЛИКА СРБИЈА

LA GRANDE SERBIE

БРОЈ 10 лепта

Уређује ОДБОР

БРОЈ 10 лепта

БОРБЕ У ПАЛЕСТИНИ Пред Јерусалимом

Лондон, 8. Ратни кореспонденти телеграфишу: Тури су принуђени да се повуку у Палестини са једне одбранбене линије на другу и изгубили су Јафу, која је пристапишише Јерусалима. Раскрсница жеље линија Јерусалима Дама већ је у рукама Енглеза и Јерусалим је веома угрожен. Непријатељ се утврђује на обема обалама Аије, која тече са брежуљака Самарије ка мору на 4 миље сев. од Јафе. Наше напредобиће наставља се. Са великим успехом пређено је 50 миља. На извесним местима Турци су дали ватраног отпора, али нису могли одблети нашој ватри и нападима генерала Аленића.

Пад Јерусалима само је питање часова.

АУСТРИЈСКИ ПЛНОВИ Аустро-немачка Пољска

Аустро-Угарска и Немачка споразумеле су се о «уређењу» пољског питања. Један део руске Пољске има да се пријужи Галицији и свом образује пољску државу у саставу Аустро-Угарске, чији владајац добија титулу пољског краља. Остагат руске Пољске треба да се пријужи Немачкој. По вестима из аустро-немачког извора, такво решење пољског питања желела је и тражила Аустро-Угарска, и Немачка је најпосле «попустила».

Одиста, ни комичније политичке комбинације у времену пријезбица вирања мира, ни тачније илустрације традиционалне аустријске политике!

Ступајући на костима подигнути пре сто предака, нови цар и краљ Аустро-Угарске, Карло Хабзбуршки, објавио је «својим драгим» народима »народносне слободе« и режим »једнакости и равноправности«, дајући обећања за преуређење државе на бази слободоумних уставних гарантија. Под утицајем тих обећања, стран свет се почeo обманјивати, да је Аустро-Угарска на путу демократизације и стресања немачког утицаја; а њени познаваоци и познаваоци њене политике окретали су главом и размишљали о питању: да ли је огромно искуство из даље и ближе прошлости могло остати без стварних поука?

Доцније, у току ратних догађаја, деглавник цара и краља Карла, аустро-угарски министар спољних послова, гроф Чернин, осе-

треког члана тријалистичке државе, Аустрија жели да остави словенски елемент, који јој сада, за време рата, ствара и сувише невоља, и да на тај начин немачкој мањини обезбеди пуну »уставну« власт, па ма била приморана дати »слободе« својим народима. Без Пољака и Руса (Русина), Чесима и Југословенима у Монархији отежава се пољај; а Немци постају безобзирнији. Слаби обзори аустријских влада према Словенима, изазивани често самим присуством Пољака и Руса, дефинитивно престају. И раније су аустријске владе обмануvalе Пољаке првим обећањима; овог пута не само што су скривле план за нову обману, него и поделе коже несретног пољског посла. С једним ударом миру свео је, на привидно нездовољство Немачке и Бугарске, у формулу без анексија и одштета. Тиме је веља, хтео допунити свога господара!

Међутим, ствар се дружије развијала. Док је један обећавао националне слободе појединих народа, нарочито словенских народи монархије, и најшире уставне гаранције, а други мир без анексија и одштета, дотле су обожица, заједнички, успоразуму са првозданом Немачком, кројили план »дефинитивном подјармљивању немачких народа. Примањем у Сайдлеров кабинет представника у влади још не представљаних словенских народа, хтели су да остану доследни својој вековној политици. Другојаче би одступили од старе аустријске политике превара и обмана.

Пољско питање, онакво какво су поставиле Аустрија и Немачка, има своје лице и налиčje. Лице му се огледа у стварању једне наказе од назови државе и у стражовитом мрџварству пољског народа. Наличје му је дубље и изразитије, чист аустријски специјалитет за откланање, бар док рат траје, опасности словенске већине.

Стварањем аустријске Пољске са Галицијом, а вероватно и Буковином, као саставним делом

Солун, 8. новембра.

У јучерашњем броју *овдашњег Руског Весника* објављен је разговор спадника тога листа са Господином Јубомиром Јовановићем, Министром Унутрашњих Дела о последњим догађајима у Руји.

Облашћени су изјавили да Господин Министар ових дана није имао интервју ни са којим новинаром.

ПОЛИТИЧКЕ ВЕСТИ

Лондон, 8. Енглеска штампа објављује одушевљене чланке о г. Венделу. *Вестминстер Газета* пише, да ће се г. Венделос обратити потпуно задовољан одушевљеним дочком заједничке Енглеске и енглеског народа.

Лондон, 8. Одговарајући на питање посланика Јауптерза, г. Бонар Лоје изјавио, да он да сад не зна да ли ће Америка учествовати у врховном ратном комитету у Версаљу, или он жељи да и она узе ме учешћа.

Лондон, 8. Белгијска влада примили је посредством једног белгијског индустријала нове предлоге за мир. Она их је одбила, пошто вођује за потпуну независност Белгије.

Лондон, 8. Општи конгрес енглеских радника изјавио је готовост да поможе влади, да се дође до правичног и трајног мира. Конгрес је упутио братске поздраве швајцарској демократији и изразио је симпатије енглеског народа за ствар Савезника.

СИТУАЦИЈА

Политичка

Док на бојним пољима настављају да воде пресудну реч топови и митраљези, дотле се у позадини води огорчен дипломатски рат. Немци, у сувише тешком осећају своје немоћи да војнички победе противнике, покушавају да их захутишним и подземним разнама ноколебају, поцепају па чак међу њих унесу нереде и анархију. Последњи дани били су нарочито богољуби у таквим примерима.

Дипломатски рат био је ушао у свој критични период. Дајас се може рећи да је завршен, и то потпуним поразом немачких машинација.

Интрге против Италије свршиле су се доказом е-

неричне владе г. Орланда и успостављањем потпуног народног јединства у борби против непријатеља. Русија је срећно измакла замчи, коју беху наместили максималисти за рачун Немачке, и Керенски, посилјао је идеју рата до краја заједно са Савезницима, ивишо је као победилац.

Војна

Јучерашњи дан обележен је вазанадном фронту, као обично, јаком артиљеријском акцијом. Француске трупе су сломиле више немачких покушаја напада.

Непријатељска офанзива на италијанском фронту стално губи у спасу. Италијани са успехом спречавају да непријатељ пређе Пиаву, и спремају се за контра-офанзиву. Пешадијских борба већег стила није било. Ситуација се стално побољшава.

Највећу пажњу привлачи војнице у Палестини, где се Турци после претрпљеног пораза стално повлаче. Предстоји над Јерусалима, који ће врло јако утицати на даљи развој операција у Азији. X

ПИТАЊЕ РАТА

Погледи Жоржа Клемансоа

У једном од последњих бројева свога листа *«Око-ван човек»*, садашњи председник француске владе г. Жорж Клемансо објавио је чланак, у коме говори о току рата, о ратним циљевима и о будућем «друштву народа». Како је г. Клемансо постао после овога члanka први француски министар, од интереса је изнети његове погледе о горијим проблемима.

Пошто је најпре претре-сао политику кабинета г. Пенлевса, г. Клемансо прет-ази на питање ратних циљева.

«Не заборавимо, вели он, да су Немци ти, који су тражили наше ратне циљеве. И мы смо им их обзнати. Што се наихових ти-че, они их нама нису открили. Шта се од нас може више тражити? Изгледа ми, да то питање треба упутити на ону страну Рајне.

Односно «друштва народа», које је данас питање на дневном реду, пише г. Клемансо:

«Многи наши лемљаци у много прилика гарантова-ли су за мирољубиве идеје немачке социјал-демократије, која је свом душом учествовала у припремању борга рата. 1913. године не-мачки социјалисти гласали су за једну милијарду вој-

